പള്ളികഥകൾ

മിനികഥകൾ എഴുപത്തിഒന്ന്

ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

ജോസഫ് അച്ചൻ കേരളത്തിലെ ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ നടന്ന കാര്യമാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്: ഇത് വഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ നടന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നടക്കാൻ സാദ്ധ്യത വളരെ വിരളമാണ്.

വേശ്യയുടെ വിലാപം

''അച്ചോ, ഞാൻ ഒരു വേശ്യയാണ്. ഇക്കാര്യം ഈ പള്ളിയിലെ എല്ലാവക്കുമറിയാം. ആ അറിവോടു കൂടെ തന്നെയാണ് ഞാൻ പള്ളിയിൽ വരുന്നതും. ഈ ആണുങ്ങൾ എല്ലാവവരും നല്ല പിള്ളകളാണേൽ ഞാൻ ഈ തൊഴില് ചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ പറ്റുമോ? പണ്ട് നമ്മുടെ ദൈവം എഴുതി കാണിച്ചതു പോലെ നിങ്ങളിൽ പാപം ഇല്ലാത്തവൻ കല്ലെറിയാൻ പറഞ്ഞാൽ ഈ പള്ളിയിൽ ഒരു പരിശുദ്ധനെ പോലും ഒരിക്കലും കാണാൻ പറ്റുകയില്ല. ഇവിടെ എല്ലാപ്രാവശ്യവും ഹൂസോയോ കൈക്കൊണ്ട് വിശുദ്ധ കുബ്ബാന അനുഭവിക്കാൻ വരുന്ന എല്ലാവരേയും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും എന്റെയടുക്കൽ വരാത്തവരില്ല.''

''എന്നാൽ മറിയാമ്മയ്ക്ക് ഈ പണി നിത്തികൂടെ'' അച്ചൻ ചോദിച്ചു.

''അച്ചൻ അച്ചന്റെ കുപ്പായം ഊരിക്കളഞ്ഞ് ഈ പണി നിത്തിയാൽ ഈ പള്ളിക്കാർ അച്ചന് ചിലവിന് തരുമോ? അച്ചന് ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി അച്ചൻ ഈ പണി ചെയ്യുന്നു. അല്ലാതെ ഈ പള്ളിയിൽ വരുന്നവരെ സ്വഗ്ഗത്തിൽ കയറ്റാനോ പരിശുദ്ധന്മാരാക്കാനോ അല്ലല്ലോ ഈ ജോലി ചെയ്യുന്നത്. അച്ചന്റെയടുക്കൽ വന്ന് വിശുദ്ധ കുബ്ബാന കണ്ടും കൊണ്ടും പോകുമ്പോൾഅവക്ക്സമാധാനംകിട്ടുന്നു. എന്റെയടുക്കൽ വന്നു പോകുന്നവക്കും സമാധാനം കിട്ടിയാണ് പോകുന്നത്. ഭാര്യയും മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും ഉള്ളവർ എന്റെയടുക്കൽ വന്ന് സമാധാനത്തോടു കൂടെ തന്നെയാണ് പോകുന്നത്. പലരുടേയും ഭാര്യമാരുടെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടിയാണ് പലരും എന്റെയടുക്കൽ വരുന്നത്. പള്ളിയിൽ വന്നാൽ പണം ചിലവാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളവർ എന്റെയടുക്കൽ കൈ നിറച്ച് പണവുമായി വന്ന് മുൻകൂർ ആ പണം തന്നതിനു ശേഷമാണ് മറ്റു കാര്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഞാൻ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് പല വീടുകളിലും സമാധാനം ഉണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ എന്നേ അവിടെ കലഹങ്ങളും കലാപങ്ങളുമായ് അവർ തമ്മിൽ തല്ലി പിരിഞ്ഞു പോകുമായിരുന്നു''

''അവനവന്റെ വീട്ടിൽ നല്ല രുചികരമായ ഭക്ഷണം കിട്ടിയാൽ ആരെങ്കിലും അടുത്ത വീട്ടിലെ പഴങ്കഞ്ഞി കുടിക്കാൻ പോകുമോ? ഈ വല്ല്യ വീട്ടിലെ വികൂടിയ വസ്ത്രങ്ങളുമണിഞ്ഞ് ദേഹം നിറയെ ആഭരണങ്ങളും അണിഞ്ഞു പോകാനല്ലാതെ സ്വന്തം ഭത്താക്കന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിച്ച് ജീവിക്കാനറിയാമോ ഈ പെണ്ണുങ്ങളെ എന്റെയടുക്കൽ കുറച്ചു നാളത്തേക്ക് വിട്ടു താ, ഞാനവരെ എങ്ങിനെയാണ് കിടക്കറകളിൽ സ്വന്തം ഭത്താക്കന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടതെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാം. അതെങ്ങിനെയാ, എന്നെ കണ്ടാൽ കാക്കിച്ചു തുപ്പുന്ന പെണ്ണുങ്ങളല്ലയോ ഈ നാട്ടിലുള്ളത്? പണ്ട് കാളിദാസൻ ഉത്തമ ഭാര്യയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഞാനവരെ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാം. അച്ചനെക്കൊണ്ടൊന്നും പറ്റാത്ത കാര്യങ്ങളാണത്. ഭത്താക്കന്മാരുടെ കൂടെ കിടന്നതു കൊണ്ടോ, ഭാര്യാ ഭത്തൃബന്ധത്തിൽ ഏപ്പെട്ടതു കൊണ്ടോ ഒന്നും ശരിയായ രീതികൾ ഈ സ്ത്രീകൾക്കറിയില്ല. ഒരു വേശ്യാസ്ത്രീയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ലൈഗിക സംതൃപ്തി ഒരിക്കലും ഒരു സാധാരണ ഭാര്യയിൽ നിന്നോ, സാധാരണ സ്ത്രീയിൽ നിന്നോ ഒരു പുരുഷനും ലഭിക്കത്തില്ല. കാമകല പ്രവത്തി പഥത്തിൽ വരുത്താൻ കഴിവുള്ളവക്ക് മാത്രമേ അതിനു സാധിക്കത്തുള്ളു സാധാരണ വീടുകളിൽ നിന്നും ദിവസവും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ഒരാൾ പ്രൊഫഷണലായി ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന അജഗജാന്തരം പോലിരിക്കും. പക്ഷേ സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിലെ ശുചിത്വവും വെടിപ്പും കാണത്തില്ലായിരിക്കാം.

ഒരു സ്ത്രീയും ജന്മനാ വൈദഗ്ധ്യം നേടിയ ഒരു വേശ്യയാകത്തില്ല. ഈ പല പുരുഷന്മാരിൽ നിന്നാണല്ലൊ അവർ ഈ കാമകലകൾ പഠിച്ച് പ്രവത്തി പഥത്തിൽ എത്തുന്നത്.''

ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, ഏതാനം ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപ് എന്റെ പിതാവ് മരിച്ചു പോയ്. എനിക്ക് ജന്മം നൽകിയതോടെ എന്റെ മാതാവും മരിച്ചു. മുത്തശിയാണ് പിന്നെ എന്നെ വളത്തിയത്. ഹൈസ്ക്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് ഹിന്ദിയും ടൈപ്പിംഗും പഠിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു.ഞാൻ. ആ ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ ചെറുപ്പക്കാരും അന്ന് എന്റെ ചുറ്റും വെളിച്ചത്തിൻ മുൻപിലെ ഇയ്യാം പാറ്റകളെപ്പോലെ വട്ടമിട്ട് പറന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാ ദിവസവും അതിരാവിലേയും തൃസന്ധ്യയ്ക്കും വേദപുസ്തക വായനയും പ്രാത്ഥനയും, എല്ലാ ഞായർ ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളിയിൽ പോക്കും പ്രാത്ഥനയും എല്ലാമായി നല്ല ദൈവഭയമുള്ള ഓത്ത്ഡോക്സുകാരിയായി വളന്നവളാണ്.

എനിക്ക് ഇരുപത്തിയൊന്നു വയസ്സു പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അന്നൊരു ദിവസം ഈ ഗ്രാമത്തിലെ ആ വലിയ മുതലാളി എങ്ങിനെയോ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്ന് മുത്തശിയ്ക്ക് കൈ നിറയെ പണവും കൊടുത്ത് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തളന്നു കിടക്കുന്ന ഭാര്യയെ നോക്കാനായി. അല്ലങ്കിൽ അങ്ങിനെ വ്യാജേന. ഒരാഴ്ച്ക്കാലം യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ലായിരുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു അദ്ധരാത്രിയിൽ എന്നെ വായ് മൂടി പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്തയിൽ കൊണ്ടു കിടത്തി. പിന്നെ ഒന്നും എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനു മുന്പ് അദ്ദേഹം എന്റെ കന്യകാത്വം കവന്നെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു അതി വിദഗ്ദ്ധമായി. ആ രാത്രി മുഴുവനും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന എന്നെ അയാളുടെ ബലിഷ്ഠമായ കരങ്ങളിൽ ഒതുക്കി കിടത്തി പിന്നെ എല്ലാ രാത്രികളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടക്കയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയായി. അവിടെ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാൻ ഒരു സുന്ദരി ഉണ്ടായിരുന്നവളെ പകൽ സമയത്ത് ആ വലിയ വീടിന്റെ അടുക്കളയോടെ ചേന്നുള്ള വിശാലമായ കിടക്ക മുറിയിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിവരം വളരെ വൈകി ഞാനറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിസ്തീണ്ണമായ പുരയിടത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് വലിയ ഒരു വീട് പണികഴിപ്പിച്ച് എന്നെ അവിടേക്ക് താമസിപ്പിച്ചു. ആവശ്യത്തിനുള്ള ചിലവിനങ്ങളും തന്നു. പിന്നീട് വല്ലപ്പോഴും അദ്ദേഹമോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനും പിന്നീട് മകന്റെ കൂട്ടുകാർ പിന്നിപ്പോൾ ഈ ഗ്രാമത്തിലെ നാട്ടുകാർ ഓരോരുത്തരായി; എന്നു വെച്ച് അലവലാതികളൊന്നും ആ പര്യമ്പുറത്തു വരത്തില്ല. ഇന്ന് ഞാൻ ഈ തൊഴിയിലിൽ വിദഗ്ദ്ധയായി; കൈനിറച്ച് പണവുമായി. അടുത്ത ഏതാനം വഷങ്ങളിൽ ചിലവിനുള്ളതുമായി. എന്നെ വേശ്യയെന്ന് വിളിച്ച് ഇന്ന് പരിഹസിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ❇